

۲. آیا می‌دانید اگر با همین روال به اسراف آب پردازیم، در آینده فرزندانمان آب برای خوردن بینانمی‌کنند؟
 (الف) ما که فرزند نداریم، به ما چه؟
 (ب) این را به فرزندانمان بگوییم. ما خودمان به اندازه کافی دغدغه داریم.
 (ج) باین پیشرفت سریع تکنولوژی، از کجا معلوم اصلاح فرزندان ما آب بخون؟
 (د) به خاطر اسراف امروز، فردا پیش فرزندانمان از خجالت آب می‌شویم.

۳. به نظر شما تفکیک آب آشامیدنی و آب شستشو شو باعث چه چیزی می‌شود؟
 (الف) باعث می‌شود که آبمان با هم توی یک جوب نرود.
 (ب) باعث می‌شود که وقتی آب می‌خوریم کف کنیم.
 (ج) باعث تفکیک آب آشامیدنی و آب شستشو می‌شود.
 (د) باعث می‌شود که در حمام از تشنگی کف کنیم.

- ۷۰ ۱. با توجه به اینکه در صد از آبهای سطحی کشور هدر می‌روند، چه راهکارهایی برای جلوگیری از هدر رفتن آب وجود دارند؟
 (الف) راهکار؟ رامبد؟
 (ب) آدم نباید این قدر سطحی نگر باشد.
 (ج) خوش حال باشیم از اینکه ۳۰ درصد از آبهای سطحی کشور هدر نمی‌رود.
 (د) هدر دادن آبهای عمیقی

دانش آموزان تخمه می‌خورد و پوست آن را در محوطه می‌ریزد. بهتر است خودش را معرفی کند تا نیازی به گشتن کیفها نباشد.» اما چون دانش آموز موردنظر موجودیت خودش را عالم نکرد، آقای معالون به صورت تصادفی چند تاز کیفها را گشتند و یک بسته تخمه آفتاب‌گردان از کیف من بیرون آمد. هجاج و حاج مانده بودم که این تخمها در کیف من چه کار می‌کند. مرا به دفتر دبیرستان برندن. چون نوع تخم‌های ظاهر با تخم‌های خورده شده یکی بود، مورد بازخواست قرار گرفتم، اما وقتی یکی از تخم‌های آفتاب‌گردان مرا برای آزمایش دیان ای به آزمایشگاه معرفی کردند و وقتی ثابت شد با پوست تخم‌های ریخته شده در کف حیاط مدرسه، از یک نژاد است. پنج نمره از انصباطیم کم شد و آن هم کلاسی بی مردم حاضر نشد مسئولیت اشتباہش را به عهده بگیرید. این اتفاق درس عبرتی شد که: یک، از بدن تخمه به مدرسه بپرهیزم. دو، اگر هم برم آن را با هم کلاسی که رویش شناخت ندارم، قسمت نکنم. فردای آن روز که رفتم مدرسه، آقای معالون به کلاسمان آمدند و گفتند: «چند وقت است یکی از یادم رفت بهت بگوییم. زنگ تفریح بخور.»

بی‌مرام مصطفوفی مشایخی

به پدرم گفتمن: «دبیر زیست‌شناسی ما توصیه کرده، نان لواش نخوریم و بیشتر از سنگک استفاده کنیم. چون نان لواش علاوه بر اینکه ویتمانیش صفر است، سبوس هم ندارد و مثل قند و شکر فقط باعث چاقی مفرط می‌شود.»

پدرم گفت: «خدا را شکر ما ژنتیکی استعداد چاق شدن نداریم و پر وزنیم. سنگنی‌ترین فرد فامیل ما هشتاد و سه کیلو بوده. بنابراین می‌توانیم با خیال راحت لواش بخوریم.»

مشکل نان که حل شد، برای افزایش پول توجیبی ام جهت خریدن تنقلات، با پدرم وارد مذاکره شدم. زیرا دبیر زیستمان سفارش کرده بود، چون ما در حال رشد عقلی و قدی هستیم، بهتر است زنگ تفریح به جای پفک و چپس، از تنقلات سالم استفاده کنیم.

پدرم در همان اویین دور مذاکرات گفت: «از لحظه رشد عقلی خیالت راحت باشد، چون ما ژنتیکی رشد عقلی خوبی داریم و طبق آخرين آمار، نود و نه دهم درصد افراد فامیل ما دکتر و مهندس و نخبه‌اند. حتی کودن‌ترین آن‌ها در ناسا پستهای کلیدی دارند. اما درباره رشد قدی هم، خدا را شکر ما ژنتیکی بلندقدیم و لقب پدربزرگمان درازآمدت بوده که بعداً تغییرش دادیم. اگر مواطن قدر کشیدنمان نباشیم، از بالانگ دراز هم درازتر خواهیم شد. پس خوردن تنقلات فقط موجب به هم خوردن آنatomی بدنمان و از ریخت افتادنمان می‌شود. در ثانی مگر خبر نداری، کلی تنقلات چینی با کیفیت پایین وارد بازار شده که همه از مضرات آن‌ها می‌گویند؟ اگر این تنقلات باعث رشد قدری می‌شندن، چینی‌ها این قدر کوتاه بودند.»

چون مذاکراتم با پدر ثمریخش نیود، به ناچار فردای آن روز سر راه مدرسه از تنقلات فقط تخمه آفتاب‌گردانش را خردم و زنگ

آهوی بی‌پلنگ

عبدالله مقدمی

آهو گفت: «من زیباترین حیوان دنیايم.
وقتی توی دشت می‌دوم و می‌چرم،
آن را پر از زیبایی می‌کنم. تازه کلی
تلوزیون نشانم می‌دهد و آدمها دوستم
دارند. پلنگ راهم به خاطر من نشان
می‌دهند. اصلاً من خیلی دوست دارم که
پلنگ دنبال من کند، چون موقعی که تند
می‌دوم زیباتر دیده می‌شوم.»
اما پلنگ دنبال آهو نکرد. چون اصلاً
دیگر پلنگی نمانده بود که هوس
آهو کند. به جایش آدم هوس
کباب آهو کرده بود و این دفعه
به جای دوربین فیلمبرداری، تفنگ
دوربین دار آورده بود.

عَلَيْكَ نَه...

مدرک

مصطفی مشایخی

عشق، امید، مثل جان مدرک!
پارهای از وجودمان مدرک!
فکر امروز نوجوان، نمره
فکر فردای نوجوان، مدرک
مثل یک آپشن، کلاس آور
تابخواهید دلستان، مدرک
بین هر جمع دانش آموزی
صحبت از چیست؟ از فلاں مدرک
 ساعتی گفت و گو از این مدرک
 ساعتی پرس و جو از آن مدرک
علم مانند کامیون شده است
بار آن هست همچنان مدرک
غرض از مشق و مدرسه، نمره
هدف از درس و امتحان، مدرک
سر هر کوجه یک دو دانشگاه

تابگیرند رهروان مدرک
در تنور مؤسستای هم
می‌شود پخت مثل نان، مدرک
روی هر کوزه، زیر هر قالی
توی هر ساک و جامه‌دان مدرک
یک فروشنده داد می‌زد که

بشتایید ده قران مدرک!
جای باران و برف می‌بارد
دم به ساعت از آسمان مدرک
گاهی اوقات، یک سری جاها

می‌شود مثل نرdban مدرک
مثلاً وقت خواستگاری هست
بهتر از هر «به هم رسان» مدرک
صاحب‌المدرکیم پس هستیم
آدمی‌زاده را نشان، مدرک
سوی یک نوع مدرکیزه شدن
برده ما را کشان کشان مدرک
ای دریغا که بین ما فعلاً
صحابتی نیست جز همان
مدرک

قصه‌ها و مثل‌ها

عبدالله مقدمی

تو سوت‌سوتکت را زدی!
مرد روستایی به شهر می‌رفت. اطرافیان
هر کدام چیزی را به او سفارش
می‌دادند تا از شهر بخرد، بدون
اینکه پولی بدهند. در این میان
پسرکی پنج ریال به مرد داد و
گفت: یک سوت‌سوتک هم برای من
بخ. روستایی گفت: «تو (از الان)
سوت‌سوتکت را زدی!»

آقا من از کلاس اخراج شدم
و باید فردا با والدینم بروم دفتر
مدیر مدرسه. چرا؟ چون سر کلاس با
ساده‌ترین وسایل دم دستی یک دانش‌آموز،
یک اختراع جالب و بهدردی‌خور انجام دادم...
این هم تصویری از وسیله ابداعی‌ام که باعث
اخراجم شد:

در اثر فشار بیش از حد میله به گردشان
(یا بر عکس!) دچار کمبود شدید اکسیژن
شوند.

۳. از جنبه‌های نوستالوژیک هم این کار
صورت خوشی ندارد. زیرا مردان و زنان
آنده، به جای یادآوری خاطرات شیرین
از نیمکت کلاس، بیشتر خاطراتشان حول
محور میله‌های کلاس می‌چرخد!

خلاصه که در مجموع، همان شیوه سنگی
پرتاب گچ یا کاغذ مجاهد شده به سمت
دانش‌آموز قوزکننده، هم کم خطوط‌تر
است هم بی‌ضررتر!

مشاور عزیز من در اینترنت دیدم که در
مدارس چین برای پیشگیری از قوزکردن
دانش‌آموزان سر کلاس و جلوگیری از
نژدیکی بیش از حد چشم‌شان به کتاب و
دفتر، یک ابتکار جالب به ذهن‌شان رسیده
که در ادامه تصویری از این ابتکار چینی را
برایتان می‌فرستم... از چشم و چار ما که
گذشت، ولی خواستم از شما بپرسم آیا این
روش امکان عملی شدن در مدارس ما را
هم دارد یا نه؟!

مشاور؛ بعید می‌دانم این روش عملی
باشد... زیرا در صورت اجرایی شدن
مشکلات زیر به وجود می‌آید:

۱. دانش‌آموزان این قدر روحی آن یادگاری
می‌نویسند و کنده‌کاری می‌کنند که بعد
از مدت کوتاهی، میله‌ها عملاً به اجزای
سازنده‌شان تجزیه و محو می‌شوند!

۲. تجربه نشان داده، برخی دانش‌آموزان
ما تعصب عجیبی روی تکرار کارهای
اشتباهشان دارند... با توجه به
این تجربه ممکن است برخی
دانش‌آموزان که عادت
کرده‌اند

اما من تصمیم دارم همین امشب وسایل و
این تیر و کمان اختراع خودم را برداشم و به
جنگل شروع بروم که در نژدیکی شهرمان
(ناتینگهام) قرار دارد و به این ترتیب،
مسیر زندگی‌ام را عوض کنم... قبل از رفتن
خواستم نظر شمارا جویا شوم...
ارادتمند؛ رابین هود نوجوان از مدرسه
غیرانتفاعی ناتینگهام

مشاور؛ رابین هود جان، دستم به دامن
نداشته‌ات! درست است که اگر الان به
جنگل شروع بروم، بعداً تیرانداز ماهری
می‌شودی که با پرنس جان می‌جنگی و
معروف می‌شودی، ولی جان هرکسی که
دوست داری این کار را نکن... زیرا بعداً
عددی از داستان زندگی تو کارتونی به
اسم «رابین هود» می‌سازند و بعضی‌های
دیگر هم این قدر آن را در تلویزیون نشان
می‌دهند که بچه‌ها از توى قنادق هم
آهنه‌گ آن را با سوت می‌نوازنند. من خودم
فردا خودم را به ناتینگهام می‌رسانم و
می‌آیم مدرسه‌تان وسات می‌کنم تا معلم،
بی خیال تنبیه‌ات شود... وای... نه! الان باز
زدم شبکه پویا و دیدم دارد کارتون رابین
hood را نشان می‌دهد... آهای رابین جان...

[عضو هیئت علمی دانشگاه علوم
پژوهشی اصفهان اظهار داشت: یکی از
اثرات چاقی، بهویژه چاقی موضعی در
ناحیه شکم، اختلالات ذهن مانند میگرن
و آزاپیر است.

طبق بررسی‌های این جانب، چاقی موضعی در
ناحیه دیگر منجر به بروز بیماری‌های ذیل
خواهد شد:

۱. چاقی موضعی در ناحیه زبان:

**ڈررالا خبار
فی فیوض التغذیہ
الأخیار!**
صابر الدوله بلعمی

کارگاه طنزنویسی استندآپ کمدی مهدی فرج‌الله

استندآپ کمدی یا کمدی ایستاده نوعی کمدی است که در آن کمدین معمولاً روی صحنه‌ای مقابل مردم می‌ایستد و با مستقیم‌گویی شوخی می‌کند تا مردم بخندند. غالباً حاوی چند شوخی به‌هم‌پیوسته و دست اول است که اتحاد معنایی دارند. استندآپ کمدی در واقع نوعی ترکیب متن با اجرای تئاتری است و کمدین نه تنها باید شوخی‌هایش خنده‌دار باشد، بلکه اجرای آن‌ها نیز باید بازه باشد. به علاوه، شوخی‌های کمدین معمولاً قبل‌آمده و نوشته می‌شوند، ولی طوری اجرا می‌شوند که انگار او فی البداهه آن‌ها را می‌گوید. تاکنون معادل‌های زیادی را نویسنده‌گان برای «استندآپ کمدی» پیشنهاد داده‌اند که مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از: برپاخند، ایستاخند، طنز حضوری، پایه خنده و طنز‌گویی. شما چه معادلی را برای آن پیشنهاد می‌کنید؟

قوانین تلفن همراه در کشورهای مختلف دنیا / علیرضا لپش

فرگوسن، دیوید بکهام و جی کی رولينگ
گوشی تلفن همراه ندارند. در هیچ گروه و صفحه‌ای هم عضو نیستند. آن‌ها آن قدر بی کارند که کتاب می‌خوانند.
در یونان مردم فکر می‌کنند، شخصیتی اسطوره‌ای به نام بلوتوس مسئول پخش کردن عکس و فیلم خصوصی افراد است.

در ژاپن اگر در ورزشگاه بازیکنی گل بزند، مردم هیچ واکنشی نشان نمی‌دهند؛ چون دارند بازی‌هایشان فیفا ۲۰۱۶ بازی می‌کنند.
در بربیل وقتی گلی زده می‌شود، حتی بازیکنان هم متوجه نمی‌شوند. چون آن‌ها هم دارند فیفا ۲۰۱۶ بازی می‌کنند.

در تاجیکستان استفاده از تلفن همراه منوع است. آن‌ها می‌گویند: «همدم و همراه باید گل بی خار باشد و یار غار، تلفن را با آدمی چه کار!؟»

در پاکستان اگر در جایی اتفاقی بیفتد، مردم با گوشی آنجا حاضر می‌شوند و صحنه را فیلمبرداری می‌کنند. بعد فیلم را به دوستانشان نشان می‌دهند و بعد فیلم را پاک می‌کنند می‌رود پی کارش.

در انگلیس شخصیتی‌های معروف مثل سرآلکس

فکر کردن هم شد کار

مصطفی مشایخی

پارسال یک‌پیو تصمیم گرفتم با اختراعی در جشنواره خوارزمی شرکت کنم، اما این کار مستلزم شیرجه زدن در بحر مکافثت بود و شناور کردن در نهاد

مفکرت! از این رو مدتنی در زنگ‌های تفریح، خلوت‌گری‌تی اختیار کردم تا فکرم را

روی ایجاد یک اختراع منمر کنم اما کم همه‌مه افتاد که فلاخی ضریب روحی خورد

است و دپرس احوال و پژمرده است. مرآ به مشاور مدرسه سپردن‌دان تراویم را بکاود و متوجه بشود

که چه مرگم است. آخر کار، تجویز شد که وقتی در خانه هستم فکر کنم، از آن پس هر روز ساعتی در

اتفاق می‌نشستم و به طرح یک اختراع فکر می‌کدم. اما پیچ و پیچ‌ها شروع شد که پسرمان مالی‌خولیایی شده

است و اگر به دادش نرسیم، سر از دارالمجاذین درمی‌آورد. پدر و مادرم با سرعت ماقوف صوت، دست به کار شدند

و مرا به کلاس‌های هنری، آموزشی و وزشی فرستادند تا سرگرم باشم و کمتر در فکر فرو بروم. از آنجا که

در باور بعضی از ما فقط کوه کنند و بیل زدن کار محسوب می‌شود، نتوانستم آن‌ها را مقنع کنم که

فکر کردن هم نوعی کار است. به ناچار افکارم را برداشت و به یک کتابخانه رفتتم تا در محيط آرام

آن‌جا فایند تفکرم را به نتیجه برسانم. اما دو روز بعد مدیر کتابخانه عذر مرا خواست که اینجا

محل کتاب خواندن است نه جای علاقه‌ی و خیال‌بافی. هرچه کوشیدم نتوانستم او را

قانع کنم که فکر کردن هم دست کمی از مطالعه ندارد. این شد که سیر

تفکراتم را به پارک سر کوچه انتقال دادم، تا در گوشه‌ای خلوت روی

نیمکتی به یک اختراق فکر کنم. اما سره روز بعد آقای مهربانی با

ریش پروفسوری، به طرفم آمد و بالبخندی دلسوزانه گفت: «می‌بینم

که خیلی در خودت هستی. حتی ممکن است در راستای بانشاط‌سازی جامعه

بتوانم کمک کنم، من در راستای بانشاط‌سازی از طرف بهزیستی آدمهای تابه تو پسر گلم نشاط

ببخشم که این قدر در فکر نباشی.»

وقتی قضیه فکر کردن به یک اختراق را برای

شرکت در جشنواره خوارزمی برایش گفتم، عذرخواهی کرد و رفت. من

هم از مخترع شدن صرف نظر

کردم زیرا هرچه گشتم

جایی برای فکر کردن نیافتم.

در ابتدا باعث ازدیاد

سخن گفتن شده، در نهایت

منجر به چیزی یا سیرزکبیدی

خواهد شد.

۲. چاقی موضعی در ناحیه دندان:

در ابتدا فرد دوست دارد همه‌چیز را گاز بگیرد و

این میل به گاز، منجر به کراز می‌شود.

۳. چاقی موضعی در ناحیه دماغ!:

به نظر می‌رسد استثنائاً اتفاقات خوبی خواهد

افتد. چون خیلی‌ها برای خیلی‌ها آرزو می‌کنند،

دماغشان چاق باشد.

۴. چاقی موضعی در ناحیه گوش:

چاق شدن منجر به سنگین شدن می‌شود. در

نتیجه گوشتان سنگین خواهد شد.

۵. چاقی موضعی در سر:

با همه سرسنگین و جدی برخورد خواهید کرد.

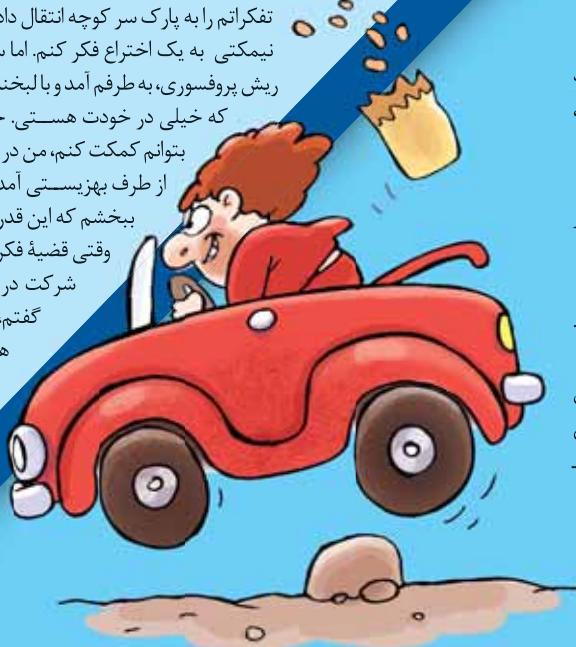
دقیقاً متناسب سبک‌سری است.

بررسی مایقی اثرات چاقی در اقصا نواحی بدن

به علت هنگ کردن مؤلف - که ناشی از جمع

و ضرب توده‌های چربی در ناحیه شکم است -

امکان پذیر نمی‌باشد.

فرهنگ مدرسه / صابر قدیمی زنگ

بر وزن تنگ و یا بنگ، جذاب‌ترین طنین برای دانش‌آموزان و مراد دل آنان است. پی است میان بهشت حیاط و جهنم کلاس که زمانش از تار موبی کوتاه‌تر است. زنگ یکی از ستون‌های مدرسه است که از دیرباز مورد توجه و احترام دانش‌آموزان و حتی والدین بوده است. تا جایی که آورده‌اند، شاعران بزرگی اشعار سوزناک و جانگاهی در طول تاریخ برای آن نوشته‌اند. برای مثال، شاعری به نام هشتک ژاپنی، در خیلی قرن پیش از میلاد، به‌علت علاقه‌اش به خروج از مدرسه، تخلص خود را «زنگ خانه» قرار داده که در ادامه بیتی از او را می‌خوانیم:

زنگ خانه! بهترین زنگ جهان، زنگ شماست
چشم و گوش من شدیداً دائم‌الهنگ شماست
در اسطوره‌های یونان آمده، شخصی به نام هراکلیس زنگوله
تورو دیس (که بعدها به او لقب همینگوی دادند) برای رهانیدن
دانش‌آموزان از بند کلاس درس، هر بار بالباسی مبدل به مدرس‌ای
می‌رفته و دور از چشم مسئولین زنگ مدرسه را به‌صفا درمی‌آورده و
با این کار نور امید را در دل دانش‌آموزان روشن نگه می‌داشته است.
هیچ‌کس نام او را نمی‌دانسته و مهم‌ترین دغدغه مردم این بوده است
که «زنگ‌ها را که به صدا درمی‌آورد». بعدها کتابی هم با همین نام
درباره او نوشته شد. بعدها بعضی از دانش‌آموزان برداشت غلطی از این
دانستان کردند و به پیروی از هراکلیس، زنگ خانه مردم را می‌زدند و در
می‌رفتند. با توجه به پیشرفت علم، دانش‌آموزان در صدد یافتن راه‌های
نوینی برای به‌صفا در آوردن زنگ مدرسه هستند. تعدادی از آخرین
دانش‌آموزان برای کوتاه کردن عمر مفید زنگ‌ها همچنان ادامه دارد.

معرفی طنزپرداز

علیرضا بشش
تصویرگر: پرواکارخانه

مهردی فرج‌اللهی

آدم مرتب و منظمی است. بیشتر شبیه موسیقی دانه‌است تا طنزنویس‌ها. این را به‌خاطر گوش‌هایش نمی‌گوییم، به‌خاطر خوش‌تیبی‌اش می‌گوییم. شایعه شده که توی خانه‌شان یک استخیر کت و شلوار دارد که هر روز می‌رود توی آن شنا می‌کند و با یک کت و شلوار جدید بیرون می‌آید. آن قدر مؤدب است که آدم را وادار به ادبی می‌کند.

همه این‌ها را گفتیم تا بگوییم فرج‌اللهی کاریکاتورهای خوبی می‌نویسد و برای خودش در این شاخه طنز صاحب سبک است. مجری برنامه‌های طنز و تلویزیون هم هست. در ضمن سال ۱۳۶۱ در تهران متولد شده و دو کتاب به نام‌های «کاریکاتور کلمات» و «ثانوی هم جوش‌شیرین می‌زند، بیچاره فرهاد» چاپ کرده است. فرج‌اللهی در دوره‌های گوناگون در جشنواره‌های «جایزه طنز مکتوب» (سوره) و «جایزه طنز تهران» برگزیده شده است. در ضمن در همین مجله خودمان هم عضو شورای طنزنویسان است.

- راننده عجول را دست می‌اندازد، جاده ناهموار.
- عرض خیابان را به طول عمرم اضافه می‌کنم، از روی پل عابر پیاده.
- راننده با زبان بوق تکلم می‌کند.
- تمامی خداحافظی‌ها را به سلام ختم می‌کند، گردی زمین.

دست‌دست کنی، دست‌به‌دست می‌شوم.
کاش گره سبزه عید، گره از ابروانت باز کند.
لباس عافیت به تنم گریه می‌کند.
دزد پرتوque انتظار دارد سگ برایش قلاب بگیرد.

درس و ترس

علیرضا پاکروان

زنگ انسا
م سربه‌ها

درس می‌خوانم اگرچه بخت با من بار نیست

نمرهٔ تک حکمتش جز اذیت و آزار نیست

درس می‌خوانم که مدرک ضامن کارم شود

گرچه می‌دانم برای دکترا هم کار نیست

شوخي تلخى ست حتى من اگر دکتر شوم

در تمام شهر دیگر یک نفر بیمار نیست

دستی با مبصران انگیزه رندانه‌ای سنت

گاه غبیت کردن من جزوی از آمار نیست

درس خوادن عشق می‌خواهد که من هم عاشقم

هیچ کس در داستان عشق مدرک‌دار نیست

موضوع انشا: تاریخ

با نام و یاد خداوند قلمم را در دست می‌گیرم
و می‌نویسم، بر همگان واضح و مبرهن است که

تاریخ مهم است و تکرار می‌شود.

پدرم همیشه می‌گوید که تاریخ تکرار می‌شود و

واقعاً هم درست می‌گوید. چند روز پیش، پیش پدرم

رفتم و گفت: «بادتان هست همیشه می‌گفتید تاریخ

تکرار می‌شود؟» پدرم گفت: «بله پسرم، چه طور؟»

گفتم: «حرب امروز تاریخ تکرار شد.» پدرم مجدد پرسید:

«چه طور پسرم؟» من گفتم: «بادتان هست که می‌گفتید

اولین بار که ماشین پدر بزرگ را سوار شدید، آن را درب و

داغون به خانه برگردانید؟ امروز تاریخ تکرار شد.»

پس از آن اتفاقاتی رخ داد که زبان از بیان آن قادر است. پدرم

آن روز به من یاد داد که غیر از اینکه تاریخ تکرار می‌شود، باید

از آن درس هم گرفت؛ مخصوصاً درس عبرت.

این بود انشای من.

شدتی دست!

فصل امتحان

این همه درس مگر در سر ما جا شدنیست؟

قفل سربسته کنکور مگر واشدنیست؟

کار ما هر شب و هر روز شده تست زدن

غورهای هست در این کار که حلواشدنیست

تب کنکور به جانم زد و رفتم دکتر

نه مرامی کشد این تب، نه مداوا شدنیست

خواب دیدم که شده رتبه من تکرقمی

چون که در خواب فقط دیدن رویا شدنیست

فکر و ذکر شده این که بروم دانشگاه

در سرم نقشه خوبیست که اجرا شدنیست

مغز چون خربه‌ام مخزن استعداد است

با همین خربزه هم علم شکوفا شدنیست

بچه جان داشتن نخل تناور در باغ

فقط از کاشتن هسته خرما شدنیست

گفت استاد بکوشید قبولید، ولی

با دو تاجمله کجا حل معما شدنیست؟!

رد شدن از پل کنکور که چون کابوس است

با دو جو همت و یک آدم کوشش شدنیست